08/02/2024

Ζήνα Λυσάνδρου: Παρένθετες μητέρες Vs Υιοθεσία

/ Γνώμες

Παρένθετη μητέρα. Μόνο στο άκουσμα των δύο αυτών λέξεων οι γυναικείες οργανώσεις, που είναι τόσο ευαίσθητες για ήσσονος σημασίας θέματα, θα έπρεπε να επαναστατήσουν.

- **Γράφει η Ζήνα Λυσάνδρου – Παναγίδη, Δήμαρχος Λευκονοίκου**

Παρένθετος, σύμφωνα με το Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας του καθηγητή Μπαμπινιώτη, είναι αυτός που παρεμβάλλεται, που παρεντίθεται κάπου.

Μιλούν σήμερα τόσο ευρέως για την παρένθετη μητέρα, λες και είναι ένα πράγμα άψυχο, άβουλο, άθυρμα...Ασφαλώς, οι γυναίκες αυτές κυοφορούν το παιδί ενός ζευγαριού έναντι αμοιβής...Τα μισά γονίδια είναι δικά της. Μεγαλώνει το παιδί μέσα της, γνωρίζοντας ότι θα το δώσει σε άλλους...Πόσος πόνος ψυχής!

Από τη διεθνή πρακτική, γνωρίζουμε πολλές περιπτώσεις στις οποίες οι

παρένθετες μητέρες, ενώ στην αρχή συγκατατέθηκαν, μόλις γεννήθηκε το παιδί, άλλαξαν γνώμη και δεν το έδιναν. Υπάρχουν περιπτώσεις που φτάνουν στα δικαστήρια, για να αποφασίσουν σε ποιον τελικά ανήκει το παιδί.

Εξάλλου, γιατί παρένθετη μητέρα; Τόση πρεμούρα να διαιωνίσουν τα γονίδιά τους; Ποιος τους εγγυάται ότι θα πάρουν τα δικά τους γονίδια; Υπάρχει και η ευλογία της υιοθεσίας, όπως και άλλη φορά επιχειρηματολόγησα. Τόσα παιδιά πεταμένα στα ορφανοτροφεία που περιμένουν μια αγκαλιά, ένα χάδι, λίγη στοργή…

Ασφαλώς, η υιοθεσία είναι μια επώδυνη και χρονοβόρα διαδικασία. Καταρχάς, για να θεωρήσουν ένα ζευγάρι ικανό να υιοθετήσει παιδί, οι υπηρεσίες του κράτους ελέγχουν τα πάντα, όλα για το καλό του παιδιού.

Στη συνέχεια, αρχίζει ο γολγοθάς για κάθε ζευγάρι που λαχταρά όσο τίποτε άλλο στον κόσμο ένα παιδί. Χρόνος, χρήμα, κούραση, ψυχική ταλαιπωρία αφάνταστη, απογοητεύσεις, αγωνίες, φόβοι, ανασφάλειες, ψίθυροι, σχόλια…

Παιδιά δεν βρίσκονται εύκολα, ούτε στην Ελλάδα ούτε στην Κύπρο. Τα ζευγάρια εκατοντάδες, τα διαθέσιμα παιδιά ελάχιστα. Άρα, μένει τελευταία ελπίδα το εξωτερικό. Χώρες φτωχές, άνθρωποι στα όρια της απελπισίας, της ένδειας, της πενίας, της στέρησης…

Αφήνουν τα παιδιά τους στα οικοτροφεία, για πολλούς λόγους, κυρίως οικονομικούς. Άλλοι, τα δίνουν μόλις γεννηθούν. Δίνουν ένα παιδί τους για να ζήσουν τα υπόλοιπα. «Ανάγκα και θεοί πείθονται». Η ψυχούλα τους ξέρει την οδύνη, τον πόνο, την απελπισία, τα ερωτηματικά, τις αγωνίες… Πολλές φορές σκέφτηκα αυτές τις γυναίκες. Να μην ξέρεις πού θα καταλήξει το παιδί σου…
Ασφαλώς, δίνουν το παιδί τους, έχοντας τη βεβαιότητα ότι θα ζήσει καλύτερα…να ξεφύγει από τη μιζέρια και την αθλιότητα της χαμοζωής τους. Κι έτσι δίνουν ευτυχία και χαρά σε ζευγάρια που δεν τους αξίωσε ο Θεός να έχουν ένα παιδάκι δικό τους. Να είναι ευλογημένοι, γιατί στερούνται αυτοί, για να προσφέρουν τη μητρότητα και την πατρότητα σε ανθρώπους που αλλιώς δεν θα άκουγαν ποτέ τη λέξη μητέρα και πατέρα. Οι πιο γλυκές λέξεις στον κόσμο!

Από την εμπειρία μου, τα πιο πολλά ζευγάρια που υιοθετούν παιδιά, τα λατρεύουν. Είναι τα παιδιά της καρδιάς! Είναι οι άνθρωποι που συνειδητά επέλεξαν να γίνουν γονείς. Που είναι αφοσιωμένοι σε αυτά τα παιδιά. Δίνουν τη ζωή τους!

Μακάρι όλα τα ζευγάρια που επιθυμούν να αποκτήσουν παιδί, να ευλογηθούν να ικανοποιήσουν την επιθυμία τους!